

Sent: pet, sep 11, 2020 at 18:38

Subject: Ljubav za sve

Dragi Miljane opet smo u problemu... Kažem MI jer se tiče moje ćerke i nas, a i tebe i tvoje porodice, jer opet trpimo svi kolektivno neke bolesne umove koji leče svoje frustracije javno i uništavaju porodice i decu. Da Miljane, ovo je mentalna tortura mog deteta direktno, a i indirektno i tvoje dece, od strane osoba sa mizernim pogledima na svet, sitnih duša koje obitavaju na ovom svetu i koje neće čak ni da mi kažu preko telefona ko su i šta su i šta imaju od takog sramnog čina. Pitam se da li mirno spavaju, da li mogu mirno da šetaju gradom, da kažu svojoj deci kako su dobri ljudi, kako su uspeli u životu na račun svojih sposobnosti, a ne gazeći i blateći i maloletnu decu? Sugurno sam da ih se deca stide...

Meni to govori samo jedno - da su niko i ništa, i nikada neće ni biti nešto,

Ne mogu više ni da pričam o ovome, prosto ovo ne vredi našeg gubljenja vremena na takve gluposti. Ti si ispunjen čovek i znaš ko si, kao što znamo i mi, moja porodica. Ti koji su i tada plasirali takve bolesne informacije (njih i ne želim da spominjem jer su mnogo ispod mene i ne postoje za mene), novinari, ako tako mogu da ih nazovem, trebalo je da provere priču, da pitaju ko smo i šta smo, onda bi videli da smo kućni prijatelji i da si ostavio sasvim normalan komentar ispod slike mog deteta koji smo videli i suprug i ja (naravno da bi smo reagovali kao oni da je nešto monstruozno i bolesno). Žao mi je što tada nismo reagovali na njihovo pisanije i na njihove lascivne naslove o mom maloletnom detetu u novinama, verovatno se ova tiranija ne bi ponovila. Znaš i sam da smo tada bili fokusirani na nju jer je imala veliki problem u školi od strane drugova iz razreda, kao i nekih profesora iz gimnazije, koji su je ismejavali i šikanirali. Plakala je danima, nije htela da ide u školu, od jedne onako razdragane i vesele devojčice, postala je razdražljiva, plačljiva i povučena, nije mogla da shvati zašto je ona završila u novinama sa tako ružnim komentarima... Znaš i da je htela da ode iz zemlje i da počne da radi (dete koje ima odličan uspeh u najjačoj gimnaziji u Nišu je htelo da ostavi sve i ode iz zemlje), zbog koga?

Bogu hvala odgovorili smo je od toga, krenula je kod psihoterapeuta koji joj je dosta pomogao i još uvek joj pomaže.

Pritisci i maltretiranja od dece su i dalje prisutni ona još uvek ne može da se nosi sa tim, rešili smo da se preselimo u Beograd gde je i ona upisala fakultet, ali na žalost ta naša popustljivost prema novinskim članicima nam se obila o glavu, jer se je kao bumerang vratila posle 2 godine i opomenula nas je da ma gde da odemo problemi će uvek da nas prate ako ih ne rešimo.

Ti dobro znaš da mi vodimo jedan pristojan i normalan život i da nas ne zanima ko šta radi i čime se bavi, ko je gde direktor, načelnik, vlasnik... šta god. Ali je strašno neprijatno, koliko god da nas se to ne tiče, da kada ujutru otvorimo oči vidimo pet poruka sa naslovima koji su opet aktuelni i koji se tiču i moje i tvoje porodice. Dugo smo razmišljali da li da ti se javimo u vezi sa ovim nakznim pisanijama, pa smo ipak odlučili da zbog našeg deteta, tvoje dece i ostale koja takođe mogu da budu žrtve ovakvih novinara, ovo treba da isteramo do kraja.

Za sve što treba, tu smo. Ova jeftina pisanija je naše porodice još više zbližila, a sigurno sam da će naša deca iz ovoga izaći kao jaki i dobri ljudi. Naša deca imaju roditelje kojima se ponose i koji su im uzori, roditelje kojih se ne stide, na žalost, njihova deca ne mogu to da kažu (žao mi je njihove dece).

Pozdravljam vas i ljubim sve.

Marija Vukašinović